

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

REGLEMENTĂRI PRIVIND VÂNĂTOAREA
ÎN STATE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE

IUNIE 2021

Documentare și sinteză: Virgilia Ioan, consilier parlamentar

Studiul documentar poate fi accesat direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.

* Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

C U P R I N S

Cadrul juridic al UE	4
Austria	7
Finlanda	9
Franța	12
Germania	18
Suedia	22
Surse	25

Cadrul juridic al Uniunii Europene

1. Directiva 2009/147 CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (versiune codificată a Directivei 79/409 / CEE modificată; versiune consolidată; "Directiva Păsări").¹ Directiva instituie protejarea generală a tuturor speciilor de păsări sălbatice din UE. Sunt interzise în special: distrugerea deliberată sau capturarea păsărilor sălbatice; producerea de daune asupra cuiburilor și a ouălor; culegerea sau păstrarea ouălor; perturbarea deliberată, dacă aceasta pune în pericol conservarea; și ținerea în captivitate a păsărilor a căror vânăre este interzisă. Unele specii, ale căror efective permit acest lucru, cuprinse în anexa II, pot fi vâdate dacă se respectă anumite principii:

- trebuie ca numărul păsărilor capturate să nu amenințe nivelurile satisfăcătoare ale populației și trebuie asigurată utilizarea rațională;
- este interzisă vânărea speciilor în perioadele de reproducere sau de maturizare;
- este interzisă vânărea speciilor migratoare pe parcursul rutei de întoarcere spre locurile de înmulțire; și
- sunt interzise metodele de omorâre pe scară largă sau neselectivă a păsărilor.

Un număr limitat de activități interzise în mod normal în conformitate cu Directiva Păsări (articolele 5-8) sunt permise prin derogări, în cazul în care există sau pot apărea anumite probleme sau situații. Acestea trebuie să fie justificate în raport cu obiectivele generale ale directivei și să respecte condițiile specifice pentru derogări descrise la articolul 9. Statele membre nu trebuie să consulte Comisia înainte de a aplica derogări, dar sunt obligate să le raporteze Comisiei în rapoartele anuale de derogare.

Articolul 9

(1) Statele membre pot aplica derogări de la prevederile articolelor 5-8, în cazul în care nu există altă soluție satisfăcătoare, din următoarele motive:

- (a) — *în interesul siguranței și sănătății publice;*
— *în interesul securității aeriene;*
— *pentru a preveni daune considerabile asupra recoltelor, șeptelului, pădurilor, pescăriilor și apelor;*
— *pentru protecția florei și faunei;*

(b) în scopul cercetării și învățământului, repopulării sau reintroducerii, precum și creșterii în legătură cu aceste acțiuni;

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A02009L0147-20130701>

(c) pentru a permite, în condiții strict controlate și pe bază selectivă, capturarea, păstrarea sau alte utilizări judicioase ale anumitor păsări în număr mic.

(2) Derogările menționate la alineatul (1) trebuie să specifice următoarele:

(a) speciile care fac obiectul derogărilor;

(b) mijloacele, sistemele sau metodele autorizate pentru capturare sau sacrificare;

(c) condițiile de risc și circumstanțele de timp și spațiu sub rezerva cărora pot fi acordate astfel de derogări;

(d) autoritatea împuternicită să declare că sunt îndeplinite condițiile impuse și să decidă mijloacele, sistemele sau metodele care pot fi utilizate, în ce limite și de către cine;

e) controalele care trebuie efectuate.

(3) În fiecare an, statele membre înaintează Comisiei un raport asupra punerii în aplicare a alineatelor (1) și (2).

(4) Pe baza informațiilor pe care le deține și, în special, pe baza informațiilor care îi sunt comunicate în temeiul alineatului (3), Comisia se asigură permanent că derogările menționate la alineatul (1) nu produc consecințe incompatibile cu prezenta directivă. Comisia ia măsurile necesare în acest scop.

2. Directiva 92/43 CE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a faunei și florei sălbatice (versiune consolidată; "Directiva Habitate").² Directiva urmărește să contribuie la asigurarea biodiversității în Uniunea Europeană, prin conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Aceasta instituie rețeaua „Natura 2000”³, cea mai mare rețea ecologică din lume. Natura 2000 cuprinde arii speciale de conservare desemnate de țările UE în temeiul acestei directive, precum și ariile speciale de protejare clasificate în temeiul Directivei Păsări. Statele membre UE trebuie:

- să instituie sisteme de protecție riguroasă a speciilor de animale și plante amenințate în mod deosebit (anexa IV), interzicând:
 - orice formă de capturare sau ucidere deliberată a specimenelor din aceste specii în natură;
 - perturbarea deliberată a speciilor respective, în special în timpul perioadelor de reproducere, cuibărire, hibernare și migrare;
 - distrugerea deliberată sau culegerea ouălor din natură;
 - deteriorarea sau distrugerea siturilor de reproducere sau a ariilor de odihnă;
- să interzică utilizarea metodelor neselective de culegere, capturare sau ucidere a anumitor specii de animale și plante (anexa V);

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A01992L0043-20130701>

³ În siturile Natura2000 pot fi permise activități agricole tradiționale, unele dintre acestea necesare pentru menținerea peisajelor (de exemplu, pajiștile montane), cultivarea și obținerea produselor ecologice - legume, fructe, produse lactate, carne, sucuri de fructe, activități de vânătoare și pescuit, cu condiția ca siturile Natura 2000 să își păstreze obiectul conservării, https://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/faq_ro.htm

- să instituie un sistem de monitorizare a capturilor și a uciderilor accidentale ale speciilor de animale enumerate în anexa IV litera (a);
- la fiecare șase ani, să raporteze Comisiei măsurile pe care le-au luat. Comisia emite apoi un raport⁴ complex referitor la întreaga UE.

3. Ghid privind vânătoarea, în temeiul Directivei 79/409/CEE a Consiliului privind conservarea păsărilor sălbatice - „Directiva Păsări”, 2008⁵ oferă orientări pentru implementarea celor două mari directive. Unele state membre doresc să știe care sunt posibilitățile de stabilire a sezoanelor de vânătoare în afara limitelor impuse de articolul 7 alineatul (4), care, uneori, pot fi excesiv de constrângătoare. Acesta pare să fie cazul pentru un mic număr de specii problematice, cum ar fi rața mare (*Anas platyrhynchos*) și porumbelul gulerat (*Columba palumbus*), cu perioade timpurii de migrație prenuptială și/sau perioade lungi de reproducere și, în acest context, respectivele state membre doresc să facă apel la derogările prevăzute la art.9.

Preocuparea esențială a prezentului ghid o reprezintă perioada în care se desfășoară vânătoarea de tip recreațional. Cu toate acestea, după caz, sunt acoperite și alte aspecte relevante pentru vânătoare. Sub raport juridic, accentul este pus, în special, pe speciile care pot fi vânat, enumerate în anexa II la directivă, precum și pe dispozițiile relevante de la articolele 7 și 9. O atenție deosebită este acordată examinării criteriilor de acordare a derogărilor, în special în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (c). Ghidul nu tratează doar dispozițiile juridice, ci acoperă și dimensiunile științifice și tehnice abordate în directivă, relevante pentru conservarea păsărilor sălbatice.

4. Regulamentul nr.1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor străine invazive.⁶

5. Regulamentul (CEE) nr.3254/91 al Consiliului din 4 noiembrie 1991 care interzice utilizarea capcanelor cu pedală în Comunitate și introducerea în Comunitate a blănurilor și a produselor prelucrate de la anumite specii de animale sălbatice originare din țările care le capturează folosind capcana cu pedală sau alte metode în dezacord cu standardele internaționale de vânătoare cu capcane cu suferință minimă.⁷

6. Convenția de la Berna privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, 19 septembrie 1979, ratificată de România prin Legea nr.13 din 11 martie 1993.⁸

⁴ Raportul CE 2007-2012, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015DC0219&from=RO>

⁵ https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/hunting/docs/hunting_guide_ro.pdf

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R1143&from=EN>

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=celex%3A31991R3254>

⁸ <http://www.mmediu.ro/img/attachment/45/acorduri-multilaterale-internationale-de-mediu-in-vigoare-in-romania-547872d19780d.pdf>

6.Strategia Uniunii Europene pentru biodiversitate, 2030.⁹

Austria

Cadrul juridic

În Austria, reglementarea vânătorii revine landurilor, potrivit dispozițiilor constituționale, astfel încât fiecare dintre cele 9 landuri are o lege proprie cu privire la vânătoare. De asemenea, conservarea naturii și a speciilor este un domeniu reglementat tot la nivel de land. Legea privind protecția animalelor (*Tierschutzgesetz*, ultima modificare în 2018)¹⁰ și Legea armelor (*Waffengesetz*, ultima modificare în 2018)¹¹ sunt legi federale care au legătură cu domeniul vânătorii.

Dreptul de vânătoare

În Austria funcționează sistemul Revier, potrivit căruia proprietarul terenului deține dreptul exclusiv asupra vânatului și asupra exercitării activității de vânătoare în zona de vânătoare respectivă; dreptul de vânătoare este indisolubil legat de proprietate și nu există excepții de la acest principiu. Cu toate acestea, proprietarul terenului are acest drept de vânătoare numai dacă proprietatea sa are o contiguitate de peste 115 hectare de teren (în unele landuri, poate depăși 300 de hectare) și dacă deține o licență de vânătoare validă.

Terenurile pe care nu se exercită vânătoarea privată sunt incluse în așa-numitele zone comunitare de vânătoare (*Genossenschaftsjagdgebieten*), asociații care funcționează în fiecare municipalitate din Austria.¹² Astfel de zone de vânătoare sunt închiriate în mod obligatoriu, și numai după aceasta chiriașii sunt autorizați să vâneze. Proprietarii acestor terenuri primesc compensații în numerar pentru drepturile lor de vânătoare închiriate. Titularul drepturilor de vânătoare este și titularul tuturor obligațiilor cu privire la vânătoare, fie în zona de vânătoare proprie, fie în zona de vânătoare închiriată (*Jagdrevier*).

O zonă de vânătoare poate fi închiriată fie de o singură persoană, fie mai multe persoane care se pot asocia, în conformitate cu normele de drept civil.. Oricine dorește să închirieze o zonă de vânătoare trebuie să dețină o licență de vânătoare valabilă în Austria, de cel puțin 3 ani.

Conservarea naturii (*Hege*) este atât un drept al proprietarului, cât și o obligație. Scopul *Hege* este de a menține o viață sălbatică sănătoasă și bogată în specii, ținând cont, în același timp, de interesele agriculturii și silviculturii. Vânătoarea și conservarea faunei

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0380&from=EN> ;
https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal/actions-being-taken-eu/eu-biodiversity-strategy-2030_ro

¹⁰ <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20003541>

¹¹ <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10006016>

¹² <https://www.jagd-oesterreich.at/ueber-uns/landesjagdverbaende/>

sălbatică, precum și efectele acestor acțiuni trebuie efectuate în așa fel încât să protejeze natura în integralitatea ei.

Animalele sălbatică sunt considerate în Austria „chestiuni problematice” (*ansprüchige Sachen*); acestea sunt libere și aparțin terenului pe care se află. Numai proprietarii de drept ai terenului au drept exclusiv și asupra lor. Atât timp cât trăiesc în sălbăcie, animalele sălbatică fac parte din proprietatea imobiliară, dar de îndată ce sunt împușcate sau capturate, acestea devin bunuri mobile ale proprietarului. De exemplu, daunele provocate de un animal sălbatic unui autovehicul, în cazul unui accident de circulație, nu trebuie suportate de persoana autorizată să vâneze, dacă acesta nu este proprietarul vânatului la momentul accidentului.

Permisul de vânătoare

Oricine dorește să vâneze în Austria trebuie să aibă 18 ani împliniți, cazier judiciar curat, calitatea de membru al unei asociații de vânătoare (în care este asigurat automat pentru daune materiale sau personale, pentru sume între 750.000 și 2 milioane euro) și să dețină permis de vânătoare.

Obținerea permisului presupune finalizarea cu succes a unui examen, recomandabil de susținut în landul în care solicitantul urmează să vâneze. Testul constă dintr-o parte teoretică și o parte practică (test de tragere cu pușcă și flintă). Partea teoretică presupune însușirea cunoștințelor din: reglementări legale privind practicarea vânătoriei, inclusiv dispozițiile de bază ale legilor privind conservarea naturii, protecția animalelor și a mediului, precum și din legislația forestieră; reguli de manipulare și întreținere a armelor și munițiilor utilizate în mod obișnuit pentru vânătoare, precum și măsurile de precauție necesare; trăsăturile specifice și modul de viață al animalelor sălbatică; desfășurarea vânătoriei și rezerva de vânat, precum și interacțiunile dintre vânat și mediul său; cei mai importanți termeni/obiceiuri de vânătoare; creșterea și dresarea câinilor de vânătoare; tratamentul și igiena cărnii de vânat; elementele de bază ale ecologiei; conceptele de bază despre teren și silvicultură și primul ajutor în caz de accidente de vânătoare.

Tipuri de permise de vânătoare:

- permis anual (perioada calendaristică diferă în funcție de land; costuri: 51-153 euro);
- invitație la vânătoare, între o zi și 4 săptămâni, în funcție de land; costuri 6-59 euro;
- permisul de vânătoare pentru cetățeni străini; costuri: 51-183 euro;
- permis de vânare cu șoim (în câteva landuri).

În ceea ce privește armele de vânătoare, nu există restricții la calibru (cele mai frecvente sunt 12, 16 și 20), însă muniția cu plumb este interzisă la vânanța păsărilor de apă.¹³

¹³ Sistemul de vânătoare din Austria, Jagd Österreich, <https://web.archive.org/web/20190213062610/https://www.jagd-oesterreich.at/dachverband-jagd-oesterreich/das-jagdsystem/>

Finlanda

Cadrul juridic în materia vânătorii îl constituie Legea privind vânătoarea 1993/615 (cu modificările și completările ulterioare)¹⁴, Regulamentul de vânătoare 1993/666 (cu modificările și completările ulterioare)¹⁵ și Capitolul 48a din Codul penal – Infrațiuni legate de mediu¹⁶.

Domeniul de aplicare a Legii privind vânătoarea, potrivit art.1, îl reprezintă activitățile de vânătoare, capturare și ucidere a animalelor sălbatice, precum și gestionarea vânatului, acordarea compensațiilor pentru daunele cauzate de animalele de vânat și deținerea și folosirea câinilor de vânătoare. De asemenea, prevederile legii se aplică și activităților de capturare sau vânare a mamiferelor și păsărilor protejate în temeiul Legii privind conservarea naturii 1096/1996 (cu modificările și completările ulterioare)¹⁷.

Potrivit definiției din art.2 al legii, *vânătoarea se referă la capturarea și uciderea unui animal sălbatic și însușirea vânatului de către vânător. Vânătoarea implică, de asemenea, atragerea, căutarea, ambuscada, hăituirea sau urmărirea unui animal în scopul vânării, precum și folosirea câinilor de vânătoare, pentru a căuta, conduce sau urmări un vânat, și a capcanelor, în anumite condiții.*

De asemenea, legea definește gestionarea fondului cinegetic ca reprezentând *activități de creștere, menținere sau ameliorare a populațiilor din fauna cinegetică, asigurarea echilibrului între diferite populații de vânat și protejarea sau îmbunătățirea condițiilor de viață ale faunei sălbatice.*

În Finlanda, sezonul de vânătoare începe la 1 august și se încheie la 31 iulie anul următor.

Dreptul de vânătoare aparține proprietarului terenului, care poate închiria terenul, integral sau parțial, unei alte persoane. Chiriașul nu poate, fără consimțământul proprietarului, să-și transfere dreptul de închiriere către o terță parte sau să subînchirieze dreptul său de vânătoare sau o parte din acestea.

Proprietatea privată reprezintă 65% din pădurile, câmpiile și zonele de apă dulce din Finlanda. Proprietatea imobiliară privată constă în general în terenuri și întinderi de apă, în suprafețe de la 5 la 200 de hectare. Vânătorii s-au asociat în cluburi de vânătoare (asociații de vânătoare) și au închiriat zone pentru vânătoarea și gestionarea vânatului, în scopul de a forma districte de vânătoare suficient de mari și uniforme, în special pentru vânătoarea de elan și cerb. În prezent, în Finlanda există peste 4.000 de cluburi de vânătoare, care dețin terenuri de vânătoare cu suprafețe cuprinse între 2.000 și 10.000 de hectare. Cluburile se

¹⁴ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19930615>

¹⁵ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19930666>

¹⁶ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1889/18890039001#L48a>

¹⁷ <https://www.finlex.fi/fi/laki/smur/1996/19961096>

ocupă de amenajările legate de vânătoarea, gestionarea și monitorizarea vânatului în zonele respective.

Statul deține aproximativ 25% din terenuri, în principal în estul și nordul Finlandei. *Metsähallitus*¹⁸ (autoritatea forestieră de stat) este responsabilă pentru cea mai mare parte a utilizării drepturilor de vânătoare și gestionării vânatului pe terenurile statului.

Permisul de vânătoare

Vânătoarea este permisă, de asemenea, și celor care nu sunt proprietari ai terenurilor. În acest caz, vânătorul trebuie să obțină un permis de vânătoare (care poate fi acordat de proprietar/titularul dreptului de vânătoare, sau eliberat contra unei taxe).

Pentru vânatul mic pe terenurile statului, *Metsähallitus* eliberează permise de vânătoare sezoniere și pe termen scurt, de la una până la șapte zile. Permisele pentru vânat mic (șopârle, iepuri, păsări de apă, castor canadian etc.) sunt valabile pentru toate speciile de vânat mic, însă în cazul potârnichilor pot exista restricții locale sau sezoniere. Permisele sunt personale și includ o cotă de vânătoare, care este indicată ca punctaj de vânătoare al permisului. *Metsähallitus* eliberează, de asemenea, permise pentru vânătoarea în grup a elanului și permise personale pentru vânătoarea de urși. Permisele de vânătoare pe terenurile statului sunt eliberate începând cu sfârșitul primăverii. Eliberarea permiselor de vânătoare pe termen scurt are loc în două etape, în iunie și în august. Taxele pentru permisul de vânătoare sunt stabilite de titularul drepturilor de vânătoare; acestea variază în funcție de specie și de zonă și includ, de obicei, o cotă de joc care nu trebuie depășită.

Fiecare vânător care intenționează să vâneze elan, cerb, căprioară roșie, căprioară cu coada albă, căprioară sika, ren de pădure și urs brun cu o armă cu glonț împușcat este obligat să susțină testul de tir. Testele sunt organizate de diferitele asociații de gestionare a fondului cinegetic, în special vara și la începutul toamnei. Testele de tir sunt deschise publicului; la promovarea acestui test, vânătorului i se acordă un certificat, valabil trei ani de la data susținerii testului. În Finlanda, examinarea este obligatorie încă din 1964.

Înainte de testul de tir, candidații sunt obligați să prezinte organizatorului cardul de vânătoare valid și un permis de armă valid.

Toți cei care doresc să vâneze trebuie să plătească statului o taxă anuală de administrare a vânatului. Chitanța pentru efectuarea acestei plăți va servi drept card de vânătoare pentru anul respectiv. Taxa de administrare a vânatului este stabilită anual în bugetul statului (pentru 2019-2020, 39 Euro)¹⁹. Taxa de administrare a vânatului include asigurarea de vânătoare, care acoperă daunele personale cauzate de o armă de foc în timpul vânătorii. Asigurarea este valabilă pentru un an de vânătoare în Finlanda, precum și

¹⁸ <https://www.metsa.fi/en/>

¹⁹ <https://riista.fi/en/hunting/services-for-hunters/hunting-card/>

în țările nordice și țările UE în timpul călătoriilor de vânătoare care nu durează mai mult de 60 de zile.²⁰

Moduri de vânătoare

Potrivit art.33 al Legii privind vânătoarea, animalele de vânat nu pot fi hăituite sau urmărite în scopul vânării dintr-o aeronavă, dintr-un autovehicul terestru, dintr-o navă sau barcă în timp ce motorul funcționează. De asemenea, vânatul nu trebuie să fie împușcat dintr-o aeronavă, autovehicul terestru la mai puțin de o sută de metri după oprirea motorului și nici dintr-o navă sau barcă în timp ce motorul funcționează. În activitatea de vânătoare sunt interzise:

- explozivi;
- otrăvuri;
- momeli care conțin otrăvuri sau anestezice;
- dispozitive electrice care cauzează pierderea cunoștinței sau moartea;
- dispozitive de observare pentru tragerea nocturnă cuprinzând o lupă electronică de imagine sau un convertor de imagine, precum și surse de lumină artificială, dispozitive care iluminează ținte, oglinzi și alte dispozitive reflectorizante;
- clei, plase de păsări și cârlige;
- arme automate și semiautomate cu o magazie capabilă să dețină mai mult de trei runde de muniție;
- capturarea sau uciderea cu gaz sau fum;
- animale vii ca momeli;
- curse și capcane care ascund o armă de foc, o suliță sau o armă comparabilă, precum și alte dispozitive de capturare similare, periculoase pentru ființe umane sau animale domestice;
- capcane care nuucid imediat;
- muniția de plumb în vânătoarea de păsări de apă;
- plase neselective la vânătoarea mamiferelor.

O specie de vânat poate fi protejată temporar sau pe perioadă nedeterminată, pentru a conserva specia sau pentru a asigura reproducerea cu succes. Lupul, ursul, linxul și nevăstuica sunt specii protejate permanent. Cu toate acestea, în conformitate cu art. 41a din Legea vânătoriei (modificarea 159/2011), Agenția finlandeză pentru viața sălbatică poate acorda permise excepționale pentru vânătoarea și uciderea acestor animale, atât timp cât se păstrează starea de conservare a speciei. Aceste decizii de autorizare se bazează pe diverse surse de informații, inclusiv pe studii științifice asupra populațiilor de mari carnivore. Până în prezent, nu au fost eliberate autorizații speciale în acest sens.²¹

Ursul brun este o specie strict protejată, iar vânătoarea sa este reglementată de Directiva Habitata a Uniunii Europene. Populația de urși din Finlanda este suficient de mare

²⁰ https://riista.fi/wp-content/uploads/2013/04/Suomi_riistamaana_en_2013.pdf

²¹ <http://www.largecarnivores.fi/conservation-and-hunting/legislation/the-hunting-act-and-hunting-decree.html>

astfel încât dimensiunea sa să poată fi controlată prin vânătoare, așa cum este definit în Planurile naționale de gestionare a carnivorelor mari²². Cota maximă pentru vânătoarea ursului brun este stabilită de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Agenția finlandeză pentru animale sălbatice acordă licențe excepționale (derogări) pentru vânătoarea de urși în scopul gestionării populației. Sezonul de vânătoare de urși începe pe 20 august. În zona de creștere a renilor, vânătoarea de urși are loc în conformitate cu cotele definite pentru zonele de păstorit din est și vest. În alte zone din Finlanda, vânătoarea de urși este posibilă numai cu un permis excepțional acordat la cerere. Un urs care a fost ucis într-o partidă de vânătoare trebuie raportat Agenției finlandeze pentru viață sălbatică și poliției în prima zi lucrătoare după ucidere.²³

Franța

Cadrul juridic a fost revizuit succesiv prin legile privind vânătoarea din 26 iulie 2000²⁴ și din 30 iulie 2003²⁵, prin Legea din 23 februarie 2005 privind dezvoltarea teritoriilor rurale²⁶ care a inclus mai multe articole despre vânătoare, Legea din 31 decembrie 2008 pentru îmbunătățirea și simplificarea legii vânătorii²⁷, Legea din 12 mai 2009 privind raționalizarea procedurilor administrative²⁸, Legea din 7 martie 2012 privind diferite dispoziții privind vânătoarea²⁹ și Legea din 24 iulie 2019 privind crearea Oficiului francez pentru biodiversitate, modificarea misiunilor a federațiilor de vânători și consolidarea poliției de mediu³⁰.

În Franța, vânătoarea este o activitate recreațională reglementată, condiționată de obținerea permisului de vânătoare într-un anumit district și pentru anumite specii. În anul 2020, peste un milion de cetățeni francezi dețineau permis de vânătoare.³¹

Permisul de vânătoare este eliberat de Oficiul Francez pentru Biodiversitate (OFB)³². Creat la 1 ianuarie 2020 prin Legea nr.2019-773 din 24 iulie 2019³³, OFB se află sub supravegherea Ministerului Tranziției Ecologice și Incluzive și a Ministerului Agriculturii și Alimentației. OFB reunește Agenția Franceză pentru Biodiversitate (AFB) și Oficiul Național pentru Vânătoare și Faună Sălbatică (ONCFS). Unirea acestor două instituții aflate

²² <http://www.largecarnivores.fi/conservation-and-hunting/population-management-plans-2.html>

²³ <https://www.eraluvat.fi/en/hunting/brown-bear.html>

²⁴ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000584127/>

²⁵ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000604334/>

²⁶ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000257340/>

²⁷ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000020020269/>

²⁸ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000020604162/>

²⁹ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000025450926/>

³⁰ <https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000038821234?r=6tjuTuLzHI>

³¹ <https://ofb.gouv.fr/minformer-sur-la-pratique-de-la-chasse>

³² <https://ofb.gouv.fr/lofficie-francais-de-la-biodiversite>

³³ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000038821234/>

În lupta pentru protecția naturii face posibilă asimilarea expertizelor în mediile acvatice, terestre și marine și formarea unui front comun împotriva amenințărilor la adresa biodiversității în Franța, reunirea acestor două entități, cu reprezentare pe întreg teritoriul francez, asigură, de asemenea, un punct de sprijin solid în teritorii pentru a acționa la nivel local. OFB are, în plus, cinci misiuni:

- o mai bună înțelegere a funcționării interacțiunii dintre biodiversitate, teritoriu și societate;
- exercitarea atributelor de poliție de mediu și de poliție sanitară pentru fauna sălbatică;
- participarea la elaborarea, evaluarea și implementarea politicilor publice;
- gestionarea directă a unor arii protejate și oferirea de asistență tehnică rețelelor de administratori ai celorlalte arii protejate;
- mobilizarea societății (atât factori de decizie, cât și cetățeni) în favoarea biodiversității.

Pentru obținerea permisului de vânătoare, solicitantul trebuie să susțină un examen compus din întrebări teoretice și exerciții practice, după cum este reglementat în Decretul nr.2013-475 din 5 iunie 2013 privind examenul pentru permisul de vânătoare³⁴. Dacă solicitantul obține un rezultat bun, respectiv 25 de puncte din 31 și răspunde corect la întrebarea teoretică eliminatorie referitoare la siguranța la vânătoare, atunci intră pe loc în posesia permisului de vânătoare.³⁵

Totodată, persoana care solicită eliberarea unui permis de vânătoare trebuie să aibă vârsta peste 16 ani, să aibă dreptul de a purta și folosi arme, să nu fi fost condamnată anterior pentru o infracțiune de mediu sau la interzicerea unor drepturi conform art.131-26 Cod penal³⁶, să nu fi fost condamnată la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni pentru revoltă/violențe față de reprezentanții autorității publice; să aibă drept de ședere pe teritoriul francez; să prezinte certificatul medical solicitat; să nu se opună practicării vânătoriei pe proprietatea sa; în cazul unor declarații false, permisul devine nul. Costul permisului este de 31 euro pentru minori și 46 euro pentru adulți.³⁷

În Franța continentală, **sezonul de vânătoare** începe, în general, într-o duminică din septembrie și se termină în ultima zi a lunii februarie. Datele de deschidere a vânătoriei variază de la un departament la altul. Pentru anumite specii, anumite tipuri de vânătoare și anumite teritorii există condiții specifice, revizuite în fiecare an.

³⁴ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000027513683/>

³⁵ <https://ofb.gouv.fr/lexamen-du-permis-de-chasser>

³⁶

https://www.legifrance.gouv.fr/codes/section_lc/LEGITEXT000006070719/LEGISCTA000006181731/#LEGISCTA000006181731

³⁷ <https://ofb.gouv.fr/le-permis-de-chasser>

Comisia departamentală pentru vânătoare și animale sălbatice (CDCFS)³⁸, prezidată de prefect, decide asupra perioadelor, metodelor și practicilor de vânătoare. De asemenea, comisia este consultată cu privire la alocarea planurilor de vânătoare și cu privire la gestionarea loturilor de vânătoare în zonele publice fluviale și maritime și intervine în ceea ce privește compensația pentru daunele cauzate de vânatul mare aduse recoltelor, culturilor și pădurilor.

Datele de deschidere a vânătoriei pe departamente sunt stabilite pentru fiecare specie, prin decret al prefectului, pentru fiecare nou sezon. La nivel local, această perioadă poate fi modificată. Federația Națională a Vânătorilor oferă o hartă interactivă pentru fiecare departament.³⁹

Aproximativ 90 de specii din fauna sălbatică pot fi vâdate în Franța. Lista speciilor vânăbile⁴⁰ este stabilită prin lege. Doar speciile menționate în Decretul din 26 iunie 1987⁴¹, modificat periodic, pot face obiectul unei activități de vânătoare. În scopul gestionării și conservării optime a biodiversității, numărul indivizilor preluați dintr-un anumit teritoriu poate fi, de asemenea, controlat prin intermediul cotelor, acesta fiind obiectul planului de vânătoare și al planului departamental de gestionare a vânătoriei.

Managementul adaptiv face posibilă, pentru speciile vâdate, reajustarea regulată a prelevărilor cinegetice. Un sistem de cote este creat în funcție de starea de conservare a animalelor sălbatice și de informațiile despre starea lor. Aplicația mobilă *Chassadapt* a fost, de asemenea, creată pentru a introduce informații în timp real.

Creat în 2019, **Chassadapt** funcționează ca un „jurnal de vânătoare digital”. Această aplicație gratuită este utilizată pentru a raporta recoltele fiecărui vânător. Obiectivul este atât simplificarea declarațiilor și controalelor, cât și îmbunătățirea cunoștințelor despre specii; în prezent, două specii sunt urmărite în mod special: gâsca cenușie și becața de pădure. Acest instrument a fost dezvoltat ca parte a implementării managementului adaptiv, de către Federația Națională a Vânătorilor în parteneriat cu ONCFS. Datele colectate sunt anonimizate, deoarece sunt utilizate în domeniul cercetării, în conformitate cu cerințele CNIL⁴².

Există, de asemenea, reglementări privind animalele susceptibile de a provoca daune activităților umane sau de a deteriora echilibrul biologic. Lichidarea acestor animale numite anterior „dăunători” este un drept de protecție conferit proprietarilor sau fermierilor, dar este reglementat prin decrete ministeriale și ordine ale prefectului care specifică lista, perioadele

³⁸

https://www.legifrance.gouv.fr/codes/section_lc/LEGITEXT000006070719/LEGISCTA000006181731/#LEGISCTA000006181731

³⁹ <https://www.chasseurdefrance.com/pratiquer/dates-de-chasse/>

⁴⁰ <https://www.chasseurdefrance.com/decouvrir/les-especes-chassables/>

⁴¹ <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000296288/2020-09-23/>

⁴² Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés, <https://www.cnil.fr/fr>

și metodele. În conformitate cu Codul de mediu, caracterul „dăunător” al unei specii este evaluat luând în considerare cel puțin unul dintre următoarele criterii:

- interesul sănătății și siguranței publice;
- protecția florei și faunei;
- prevenirea daunelor grave asupra activităților agricole, forestiere și de acvacultură;
- prevenirea deteriorării semnificative a altor forme de proprietate (cu excepția speciilor de păsări).

Principalele **metode de vânătoare** în Franța:

- Vânătoarea cu armă este principalul mod de vânătoare în Franța; tragerea se practică cu o armă cu țeavă netedă pentru vânatul mic și cu țeavă cu caneluri pentru vânatul mare.⁴³
- Vânătoarea cu câini, corn și strigăte. Practicată de peste 600 de ani, vânătoarea „cu câini, coarne și strigăte” are acum 10.000 de practicanți și 390 de echipaje (218 pe jos și 172 călare). Această metodă vizează 6 specii: cerbi, căprioare, mistreți, vulpi, iepuri de câmp și iepuri. Vânătoarea se practică într-un echipaj care reunește vânători și haita de câini. Calul este un ajutor pentru vânătoarea cu câini la cerbi, căprioare și mistreți. Vulpea și iepurele se vânează pe jos, în urma câinilor.⁴⁴
- Vânătoarea la vizuină se practică cu câini care permit ca speciile în cauză (bursuc și vulpe) să fie scoase din vizuină.⁴⁵
- Vânătoarea cu șoimi. Veche de aproape 35 de secole și originară din Asia Centrală, vânătoarea cu arcul s-a răspândit în Europa din Evul Mediu. Cunoaște în prezent o renaștere în țările din Golful Persic, iar metoda a fost recent înscrisă pe lista UNESCO a patrimoniului imaterial.⁴⁶
- Vânătoarea cu arcul. Beneficiind de o imagine de vânătoare „etică” și „sportivă”, acest mod de vânătoare se bucură de o anumită popularitate de câțiva ani. Se practică după un antrenament obligatoriu și necesită o licență de vânătoare tradițională.⁴⁷

Respectarea unghiului de 30 de grade la împușcare, a culturilor agricole și a distanței de 150 de metri în jurul caselor și incintelor, atenția față de ceilalți (turiști, bicicliști, culegători), sunt reguli ale unui cod de bună conduită pentru a vâna în siguranță. Oficiul Francez pentru Biodiversitate sprijină federațiile în implementarea instrucțiunilor de siguranță și promovează coexistența armonioasă a tuturor utilizatorilor naturii. În colaborare cu alte servicii de stat, OFB pune în aplicare și mecanismele necesare pentru a monitoriza

⁴³ Arme autorizate pentru vânătoare, <https://www.chasseurdefrance.com/pratiquer/les-armes-de-chasse-la-reglementation/>

⁴⁴ <https://www.venerie.org/>

⁴⁵ <https://www.afevst.org/>

⁴⁶ <https://www.anfa.net/fr/oiseaux-de-fauconnerie.html>

⁴⁷ <https://www.ffca.site/page/443539-accueil>

respectarea strictă a regulilor de transport, deținere și manipulare a armelor. Astfel, în vederea asigurării unei partide de vânătoare în siguranță:

- este interzisă utilizarea armelor de foc în direcția drumurilor, șoselelor publice și căilor ferate;
- este interzis oricărei persoane cu armă, aflată pe unul dintre aceste drumuri, șosele sau căi ferate, să tragă în acea direcție sau pe deasupra; este interzis a se trage în direcția: stadioanelor și locurilor de întâlniri publice în general, locuințelor private (inclusiv rulote, șoproane etc.), clădirilor și construcțiilor care țin de aeroporturi;
- partidele de vânătoare colectivă de vânat mare sau mic sunt strict reglementate, iar instrucțiunile de siguranță trebuie să fie respectate riguros de toți participanții; purtarea echipamentului de culoare fluorescentă este din ce în ce mai frecventă și în majoritatea cazurilor obligatorie; transportul armelor de vânătoare este supus unor reguli stricte; vânătorul trebuie să fie atent întotdeauna la ceea ce-l înconjoară înainte de a trage cu arma.

Rețeaua de vânătoare din Franța este formată din Federația Națională a Vânătorilor, 13 federații regionale de vânători și 94 de federații departamentale, însumând aproape 70.000 de asociații de vânătoare, în medie 2 asociații per municipalitate.

O dată la șase ani, fiecare federație departamentală de vânătoare, în colaborare cu Camera de Agricultură, reprezentanți ai proprietarilor rurali și reprezentanți ai silvicultorilor, elaborează Schema departamentală de gestionare a vânătorii⁴⁸, avizată de prefect. Acest plan conține măsurile și orientările Federației în ceea ce privește gestionarea speciilor vânabile, gestionarea mediului, îmbunătățirea practicii vânătorii, siguranța vânătorilor și a non-vânătorilor, respectând în același timp practicile agricole și forestiere. Schema de gestionare include Planul de vânătoare pentru anumite specii⁴⁹.

Principalele modificări legislative în materia vânătorii⁵⁰, din 2013 până în 2019 sunt următoarele:

În 2013:

- implementarea de noi proceduri de examinare înainte de eliberarea unui permis de vânătoare, precum și implementarea de noi caracteristici tehnice ale entităților de instruire și examinare pentru eliberarea permisului de vânătoare;
- optimizarea sistemului de compensare a pagubelor din agricultură cauzate de vânatul mare, ca urmare a unui acord major între vânători și organizațiile agricole;
- reînnoirea condițiilor de închiriere de către stat a dreptului de a vâna păsări de apă pe domeniul său fluvial public, pentru perioada 1 iulie 2013 - 30 iunie 2019;
- reînnoirea moratoriilor privind vânătoarea muiței cu coadă neagră (*Limosa limosa*) și a curlewului comun (*Numenius arquata*), până la 30 iulie 2018.

În 2014:

- supravegherea consolidată a practicării vânătorii subterane;

⁴⁸ Schema departamentală de gestionare cinegetică 2019-2025, https://www.isere.gouv.fr/index.php/content/download/42577/300652/file/SDGC_2019-2025%20-%202019_07_01.pdf

⁴⁹ <https://www.chasseurdefrance.com/agir/plan-de-chasse/>

⁵⁰ <https://www.ecologie.gouv.fr/chasse-en-france>

- reînnoirea condițiilor de închiriere de către stat a drepturilor de vânătoare pe domeniul public maritim, de la 1 iulie la 30 iunie 2023.

În 2015:

- interzicerea utilizării câinilor de tip *dog* sau *mastiff* pentru vânătoare;
- actualizarea dispozitivelor autorizate pentru vânătoare;
- noile clasificări ale speciilor clasificate ca dăunătoare, native și non-native.

În 2016:

- actualizarea dispozitivelor autorizate pentru vânătoare;
- reglementarea vânătorii speciilor neclasificate prin lege ca dăunătoare;
- lista speciilor vânabile, făcând distincție între speciile native și speciile invazive.

În 2017:

- implementarea unui experiment pentru a limita daunele produse de mistreț în Gard;
- actualizarea statutelor federațiilor de vânători.

În 2018:

- actualizarea metodelor de vânătoare cu câini, corn și strigăte (venerie);
- interdicția folosirii capcanelor pentru înecarea capturii.

În 2019:

- reînnoirea condițiilor de închiriere de către stat a dreptului de a vâna păsări de apă pe domeniul său fluvial public;
- reînnoirea clasificării speciilor susceptibile de a provoca daune în grupa 2.

În ceea ce privește tema pagubelor produse de fauna sălbatică, ca urmare a Planului național de control al mistrețului, inițiat în 2009, s-a decis în 2018 implicarea directă a părților interesate să găsească soluții viabile, să reducă daunele și să asigure reglementări responsabile.

Pentru a se realiza acest lucru, la 6 septembrie 2018 a fost înființat un comitet de control al daunelor cauzate de vânat. Acesta reunește organizații agricole, reprezentanți ai vânătorilor, ai structurilor forestiere, ai comunităților silvice, ai Oficiului Național pentru Vânătoare și Faună Sălbatică, ca și ai administrațiilor locale.

În același timp, miniștrii responsabili pentru agricultură și mediu au cerut primului ministru înființarea unei misiuni parlamentare, încredințată în noiembrie 2018 deputatului Alain Péréa și senatorului Jean-Noël Cardoux, care să definească modalitățile operaționale de reducere a daunelor, prin asocierea agricultorilor, silvicultorilor, vânătorilor și autorităților de stat. Această misiune a făcut propuneri pentru a îmbunătăți reglementarea vânatului mare și pentru a reduce daunele pe care le produce culturile și regenerării pădurilor. Raportul⁵¹, care descrie toate propunerile, a fost făcut public în martie 2019.

⁵¹ Refacerea echilibrului agro-silvo-cinegetic pentru un control deplin al populațiilor de vânat mare și al pagubelor provocate de acestea la scară națională, https://www.ecologie.gouv.fr/sites/default/files/Rapport-Perea-Cardoux_degats-grand-gibier-chasse_mars2019.pdf

Germania

Cadrul juridic german în materia vânătorii se bazează pe legea federală privind vânătoarea *Bundesjagdgesetz*⁵², din 29 septembrie 1976, cu ultima modificare la 19.06.2020. Ca lege generală, este completată de legile landurilor și de dispozițiile de aplicare a acestora. În plus, dispoziții privind vânătoarea conțin și:

- *Bundeswildschutzverordnung* (Legea federală de conservare a faunei sălbatice) din 25.10.1985, ultima modificare în 28.06.2018⁵³;
- *Tollwut-Verordnung* (Regulamentul împotriva rabiei) din 23.05.1991, ultima modificare la 29.12.2014⁵⁴;
- *Tierschutzgesetz* (Legea privind protecția animalelor) din 18.05.2006, ultima modificare la 19.06.2020⁵⁵;
- *Bundesnaturschutzgesetz* (Legea federală privind conservarea naturii) în versiunea sa din 20.07.2009, ultima modificare la 25.02.2021⁵⁶;
- *Bundesartenschutz-Verordnung* (Regulamentul federal privind protecția speciilor) din 16.02.2005, ultima modificare la 21.01.2013⁵⁷;
- Ordonanța privind cerințele de igienă pentru producerea manipularea și introducerea pe piață a anumitor alimente de origine animală, 18.04.2018, ultima modificare la 11.01.2021.⁵⁸

În Germania, **dreptul de vânătoare** este indisolubil legat de proprietatea asupra terenului. Potrivit art.2 al legii, cele două principii directoare ale practicii de vânătoare sunt *Revier* (dreptul de proprietate asupra animalelor, vânătorii și vânatului al proprietarului terenului) și *Hege* (obligația proprietarului de conservare și gestionare a vânatului, în scopul de a menține o populație sănătoasă și diversă). Principiul *Revier* diferă de sistemul de licențiere aplicabil în alte țări, deoarece vânătoarea este permisă numai în anumite zone: fie în teritoriile private de vânătoare (*Eigenjagdbezirke*; acestea trebuie să aibă o suprafață minimă de cel puțin 75 ha neîntrerupte), fie în teritoriile comune sau comunitare, care trebuie să măsoare cel puțin 150 hectare, reunind mai multe teritorii mai mici într-un singur district administrativ. Potrivit art.4 al legii, aceste suprafețe minime pot fi mărite prin act normativ al landului.

Într-un teritoriu privat de vânătoare, drepturile de vânătoare aparțin proprietarului terenului, dacă acesta deține un permis de vânătoare, iar suprafața terenului său agricol, forestier sau piscicol măsoară cel puțin 75 ha contigue. În teritoriile de vânătoare comune, dreptul de vânătoare aparține *Jagdgenossenschaft* („tovarășii” de vânătoare, art.9), care

⁵² <https://www.gesetze-im-internet.de/bjagdgb/BJagdG.pdf>

⁵³ <http://www.gesetze-im-internet.de/bwildschv/BWildSchV.pdf>

⁵⁴ https://www.gesetze-im-internet.de/tollwv_1991/BJNR011680991.html

⁵⁵ <https://www.gesetze-im-internet.de/tierschg/BJNR012770972.html>

⁵⁶ https://www.gesetze-im-internet.de/bnatschg_2009/BNatSchG.pdf

⁵⁷ https://www.gesetze-im-internet.de/bartschv_2005/BJNR025810005.html

⁵⁸ <http://www.gesetze-im-internet.de/tier-lmhv/BJNR182800007.html>

reprezintă asociații ale proprietarilor de terenuri de vânătoare. De regulă, asociația de vânătoare închiriază către terți dreptul de vânătoare.

Potrivit art.11, suprafața totală pe care un chiriaș are dreptul să-și exercite dreptul de a vâna nu poate depăși 1000 ha (pentru anumite zone, în special cele montane, landurile pot permite până la 2000 ha). Pentru a obține acest drept, chiriașii trebuie să dețină un permis anual de vânătoare valid, reînnoit cel puțin 3 ani la rând.

Pentru a obține **permisul de vânătoare**, candidatul trebuie să susțină examenul de vânătoare pe baza prevederilor Legii federale de vânătoare din Germania, compus dintr-o probă orală/practică, o probă scrisă și un test de tir. Conform legislației federale a vânătorii, solicitanții trebuie să demonstreze cunoștințe adecvate despre specii, bunăstarea animalelor, conservarea naturii și a peisajului, biologia și gestionarea vânatului, gestionarea vânătorii, prevenirea daunelor în agricultură și silvicultură, legea și tehnica armelor de foc, folosirea câinilor, igiena vânatului, evaluarea cărnii de vânat în special pentru a determina dacă poate fi utilizată pentru consumul uman (art.15.5).

Permisul de vânătoare este valabil pe întreg teritoriul german, trebuie prezentat la solicitarea autorităților și se eliberează pentru o durată de maximum 3 ani. Persoanele cu vârste între 16 și 18 ani pot obține permisul special pentru tineri; acesta dă dreptul tinerilor să vâneze doar însoțiți de părinți sau tutorii legali și să fie bine instruiți de aceștia.

Art.17 al legii enumeră motivele pentru care autoritatea locală de vânătoare poate refuza eliberarea permisului de vânătoare. Aceleași temeuri constatate după eliberarea permisului, conduc la retragerea acestuia.

Asigurarea de răspundere civilă pentru vânătoare (500 euro pentru vătămări corporale și 52 euro pentru daune materiale) este o condiție prealabilă pentru obținerea unei licențe de vânătoare. În practică, se recomandă o asigurare generală în caz de accidente de vânătoare.

Sezoanele de vânătoare sunt stabilite prin ordin al ministerului federal de resort. În perioadele de împerechere și reproducere, vânătoarea este interzisă, însă, la nivel de land, se pot stabili excepții pentru anumite specii.

Vânătorii din statele membre ale UE care vizitează Germania pot aduce până la 3 arme de foc de vânătoare și muniția necesară, cu condiția ca armele de foc să fie înregistrate pe cardul lor european de arme de foc, iar statul membru să acorde vânătorilor germani în vizită același tratament (reciprocitate); în caz contrar, este necesară autorizarea prealabilă. Vânătorii care călătoresc în Germania trebuie, de asemenea, să poată justifica deținerea armelor de vânătoare asupra lor, de exemplu deținând o invitație la o partidă de vânătoare.⁵⁹

În prezent, 13 din cele 16 federații de vânătoare la nivel de land sunt recunoscute în temeiul articolului 59 din *Bundesnaturschutzgesetz* (Legea federală privind protejarea

⁵⁹Federația Europeană pentru Vânătoare și Conservare, *Hunting in Germany*, https://www.face.eu/sites/default/files/germany_en.pdf

naturii) ca asociații de conservare a naturii. Conform obiectivelor statutelor lor, asociațiile de vânătoare din landuri desfășoară în fiecare an o serie de proiecte de protecție a naturii, adesea în cooperare cu alte organizații. În domeniul protecției naturii, vânătorii se preocupă de protejarea și conservarea habitatelor, în programe specifice de protecție a speciilor, în special a celor pe cale de dispariție.

Cu *Wildtier-Informationssystem der Länder Deutschlands (WILD)*⁶⁰, a fost înființat pentru prima dată un program național de monitorizare și colectare a datelor despre populațiile sălbatice care pot fi vâdate. Din anul 2000, proiectul a fost stabilit ca o componentă permanentă a monitorizării mediului, cu obiectivul de a dezvolta strategii pentru protecția și utilizarea durabilă a populațiilor de animale. Colectarea datelor privind densitatea populațiilor faunei sălbatice stă la baza multor cercetări suplimentare și a argumentelor în elaborarea politicilor și deciziilor privind vânătoarea și protecția naturii în Germania.

Proprietarii terenurilor colectează datele în mod voluntar, folosind metode științifice⁶¹, contribuind astfel semnificativ la conservarea faunei sălbatice; în fiecare land există un reprezentant WILD care se află în contact permanent cu proprietarii de terenuri. Centrele WILD coordonează sondaje la nivel național, evaluează datele și publică un raport anual.⁶²

Cabinetul federal a aprobat, în noiembrie 2020, un **prim proiect de modificare a Legii federale privind vânătoarea**, a Legii federale privind conservarea naturii și a Legii armelor, fiind prima modificare, din 1976 până în prezent, în materia vânătorii.⁶³ Modificările preconizate în Legea federală privind vânătoarea sunt următoarele:

- vor fi ridicate interdicțiile privind folosirea tehnologiilor de vizualizare nocturnă și de folosire a armelor cu infraroșu la vânătoarea mistreților, pentru a facilita combaterea pestei porcine;
- plumbul ca muniție a puștilor va fi folosit la minimum, în vederea respectării reglementărilor de mediu, protecției consumatorilor și protecției animalelor;
- este introdus un permis de tragere pentru vânătoarea în grup, la nivel național;
- standardizarea examenelor pentru vânător și vânător cu șoim, deoarece, în ultimii 40 de ani, au apărut diferențe semnificative între landuri;
- modernizarea pregătirii vânătorilor. Igiena vânatului și siguranța alimentelor vor avea un rol mai important, la fel ca silvicultura și prevenirea daunelor produse de fauna sălbatică;
- interzicerea vânzării și cumpărării capcanelor cu pedală, pentru a respecta bunăstarea animalelor;
- interzicerea în cadrul vânătorii a ajutoarelor pentru traversarea pădurii (*Waldquerungshilfen*), în vederea protejării naturii și a speciilor;

⁶⁰ <https://www.jagdverband.de/forschung-aufklaerung/wild-monitoring>

⁶¹ <https://www.jagdverband.de/forschung-aufklaerung/wild-monitoring>

⁶² https://www.jagdverband.de/sites/default/files/Projekthandbuch_WILD.pdf

⁶³ <https://www.bmel.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2020/220-bundesjagdgesetz.html>

- interzicerea capcanelor pentru prinderea păsărilor de pradă, cu excepția șoimilor, în scopul protejării speciilor;
- reguli suplimentare la stabilirea sezoanelor de vânătoare;
- creșterea cuantumurilor amenzilor: de la 5.000 la 10.000 Euro; ultima ajustare a avut loc acum 44 de ani;
- creșterea asigurării de răspundere pentru vânătoare la minimum 5 milioane Euro, pentru o protecție suficientă a vânătorului și în cazul unor eventuale pagube;
- reglementări uniforme pentru protecția pădurilor. Dezvoltarea pădurilor mixte, stabile din punct de vedere climatic, necesită adaptarea populațiilor excesive de căprioare la un nivel compatibil cu pădurea, permițând, astfel, copacilor tineri să crească.

Suedia

Cadrul juridic

Vânătoarea și condițiile de vânătoare din Suedia au fost reglementate prin legi datând încă de la mijlocul secolului al XIII-lea. Aceste reglementări sugerau că dreptul de vânătoare aparține proprietarului terenului - un principiu fundamental al legislației actuale. În secolul al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea a avut loc o revizuire cuprinzătoare a legislației de vânătoare. În 1938, acest lucru a condus la adoptarea primei legislații moderne în materia vânătorii în Suedia. Ulterior, au fost introduse numeroase modificări și au avut loc reforme importante. Un sistem complet nou s-a aplicat din anul 1988, ale cărui elemente de bază sunt Legea privind vânătoarea (ultima modificare în 2019)⁶⁴, Regulamentul de vânătoare (ultima modificare în 2021)⁶⁵, Legea privind zonele de conservare a animalelor sălbatice⁶⁶, Ordonanța privind daunele produse de animalele sălbatice⁶⁷, precum și Regulamentele Agenției Suedeze de Protecție a Mediului⁶⁸.

Mijloacele și metodele de vânătoare care nu sunt menționate în mod expres în legislația suedeză de vânătoare nu sunt permise. De exemplu, vânătoarea cu păsări de pradă (șoimi), urmărirea cu câini și vânătoarea cu arcul sunt interzise în Suedia. Sursele de lumină fixe de pe drumuri sau clădiri pot fi folosite la vânătoare doar pentru anumiți prădători, precum iepuri și mistreți. Torțele pot fi utilizate în anumite tipuri de vânătoare de bursuci, vânătoare subterană (viziuni) și atunci când capcanele sunt golite. Transportul motorizat

⁶⁴ https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/jaktlag-1987259_sfs-1987-259

⁶⁵ https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/jaktforordning-1987905_sfs-1987-905

⁶⁶ https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2000592-om-viltvardsomraden_sfs-2000-592

⁶⁷ https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/viltskadeforordning-2001724_sfs-2001-724

⁶⁸ <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Rattsinformation/Foreskrifter-allmanna-rad/NFS/2002/NFS-200218---Jakt-och-statens-vilt/>

este, în principiu, interzis în legătură cu orice tip de vânătoare.⁶⁹ Transportul motorizat nu poate fi „folosit pentru a căuta, urmări, hăitui sau captura vânatul, pentru a împiedica evadarea sau pentru a distra atenția de la vânător”. Când armele de foc sunt transportate în mijloace de transport motorizate, cartușele nu trebuie să fie încărcate pe țeavă. Vânătoarea de pe bărci cu motor nu este permisă, cu excepția cazului în care a trecut cel puțin un minut după oprirea motorului.

Vânătoarea cu capcane are o lungă tradiție în Suedia. Acest lucru se datorează faptului că soarele din nordul Suediei nu se ridică deasupra orizontului perioade lungi ale anului și că adâncimea zăpezii în părți mari ale țării, sfârșitul toamnei și iarna, împiedică frecvent vânătoarea convențională. Capcanele sunt testate de Institutul Național Veterinar și aprobate de Agenția pentru Protecția Mediului în consultare cu Agenția pentru Protecția Animalelor.⁷⁰ Condiția fundamentală în acest sens este respectul față de animale. Este necesară o instruire specială pentru utilizarea anumitor tipuri de capcane. Reglementările privind utilizarea capcanelor sunt riguroase. Anumite capcane trebuie monitorizate continuu, altele trebuie golite dimineața și seara, în timp ce restul capcanelor pentru capturile vii trebuie golite o dată pe zi.⁷¹

Potrivit art.10-13 din Legea privind vânătoarea, **dreptul de vânătoare** aparține proprietarului terenului, care-l poate ceda unei alte persoane, pentru perioade mai scurte sau mai lungi. Vânătoarea trebuie să se desfășoare în așa fel încât vânatul să nu fie expus unor suferințe inutile și nici ca populația sau bunurile să fie expuse pericolului. Aproximativ jumătate din terenurile din Suedia este deținută de stat și de companii mari, în special în regiunile nordice și centrale. În cea mai mare parte a acestor suprafețe, drepturile de vânătoare sunt închiriate persoanelor fizice sau asociațiilor de vânătoare. În zonele în care terenul disponibil este limitat, asocierea poate asigura o vânătoare eficientă, în mod special necesară la vânătoarea de elan. Prin urmare, proprietarii cu drept de vânătoare din diferite zone își pun în comun adesea terenurile pentru a crea zone de vânătoare mai mari.

Orice persoană care dorește să vâneze în Suedia trebuie să plătească o taxă anuală de conservare a vânătorii. Taxa este valabilă un an, de la 1 iulie la 30 iunie anul următor. Începând cu 1 iulie 2021, taxa anuală este de 400 coroane suedeze. Taxa poate fi achitată la toate oficiile poștale. Atunci când taxa este plătită, chitanța va fi atașată permisului de vânătoare, care trebuie să poată fi prezentat în orice moment al activității de vânătoare.

Deoarece aproape toate terenurile de vânătoare sunt deja contabilizate, există puține oportunități de a închiria drepturi de vânătoare în Suedia. Cu toate acestea, mulți vânători străini sunt invitați să se bucure de o „vânătoare la schimb”. Conform acestei scheme, un vânător străin poate invita un vânător suedez să vâneze în țara sa și, la rândul său, vânătorul străin este invitat să vâneze în Suedia. O altă opțiune din ce în ce mai populară este de a merge la vânătoare în Suedia ca „oaspete plătit”, iar din ce în ce mai mulți proprietari de

⁶⁹ <http://www.swedishepa.se/Enjoying-nature/Motor-traffic-in-nature/>

⁷⁰ Lista capcanelor autorizate, <http://www.swedishepa.se/upload/stod-i-miljoarbetet/rattsinformation/beslut/fangstredskap/forteckning-typgodkanda-fangstredskap.pdf>

⁷¹ Ghidul folosirii capcanelor, <http://www.swedishepa.se/Guidance/Guidance/Vilt/Guidelines-for-capture-equipment/>

terenuri și ferme de vânătoare oferă această oportunitate atât vizitatorilor suedezi, cât și celor străini.

Vânătorii străini care doresc să meargă la vânătoare de elan în Suedia trebuie să susțină un test suplimentar, iar mulți proprietari de terenuri și ferme de vânătoare organizează instruirea necesară. În timpul testului, vânătorii trag asupra unei figuri în mărime naturală a unui elan, la o distanță de 80 de metri, în mișcare și staționar.

În cazul în care vizitatorii străini nu au o asigurare cuprinzătoare valabilă în Suedia, vor trebui să încheie o poliță specială de asigurare de vânătoare, care va acoperi atât accidentele personale, cât și răspunderea civilă. Această acoperire prin asigurare este disponibilă pentru cei care devin membri ai Asociației Vânătorilor Suedezi timp de un an (indemnizația anuală de membru este de 400 coroane suedeze).

Sezoanele de vânătoare din Suedia acoperă în principal toamna și iarna (august-februarie). Începutul și durata sezonului pentru o anumită specie pot varia considerabil între o parte a Suediei și alta. Vânătoarea de elan în sudul și centrul Suediei se deschide la începutul lunii octombrie și continuă timp de aproximativ două luni. În nordul Suediei, sezonul pentru elan începe din septembrie și este împărțit în două părți, cu o pauză în timpul sezonului de împerechere, spre sfârșitul lunii septembrie și începutul lunii octombrie. În zonele mici de vânătoare, vânătoarea la elan este permisă doar câteva zile. Sezonul pentru căprioare este mai lung și începe din 16 august cu vânătoarea de țapi. În sudul și centrul Suediei vânătoarea tineretului este permisă de la 1 septembrie, iar toate căprioarele pot fi vâdate de la 1 octombrie. În nordul Suediei, vânătoarea de căprioare se termină pe 31 decembrie, iar în restul Suediei pe 31 ianuarie. Anumite provincii permit, de asemenea, vânătoarea de țapi între 1 mai și 15 iunie. Pentru găina de alun, cocoșul negru și cocoșul de munte, vânătoarea este permisă începând cu 25 august, cu excepția regiunilor Skåne și Gotland.

Cocoșul roșu și ptarmiganul apar doar în nordul Suediei, unde sezonul de vânătoare începe pe 25 august. Castorul se găsește în anumite teritorii din centrul și nordul Suediei, iar vânătoarea este permisă de la 1 octombrie până la 10 sau 15 mai. Cel mai bun sezon pentru castor este ultima parte a lunii aprilie și începutul lunii mai. Sezoanele de vânătoare în Suedia sunt revizuite de guvern la fiecare trei ani.

Elanul poate fi vânat cu o oră înainte de răsărit până la apus. Anumite specii, inclusiv căprioarele, cerbii roșii și cerbii lopătari, pot fi vâdate de la o oră înainte de răsărit până la o oră după apus. După apusul soarelui, sunt permise doar urmărirea sau așezarea. Există specii a căror vânătoare este permisă 24 de ore, cu condiția să se desfășoare în timpul sezonului legal.

Reglementările privind câinii sunt foarte riguroase. În perioada 1 martie - 20 august, câinii nu pot, în principiu, să fie eliberați din lesă în zonele în care vânatul este prezent. Câinilor, alții decât câinii de vânătoare, nu trebuie să li se permită să conducă sau să alerge vânatul în niciun moment al anului. În ceea ce privește câinii folosiți la vânătoare, aceștia sunt împărțiți în mai multe categorii, în funcție de domeniul lor de utilizare. Unele rase pot fi utilizate pe tot parcursul anului - câini de recuperare și de urmărire pentru vânatul rănit - în

timp ce altele pot fi utilizate numai pentru un timp limitat. Din cauza condițiilor climatice foarte dificile care pot apărea toamna și iarna, administrațiile locale au dreptul de a decide în ce fel de situații pot fi utilizați câinii de vânătoare.⁷²

Pentru a eficientiza gestionarea faunei sălbatice, în conformitate cu obiectivele strategice, Agenția Suedeză pentru Protecția Mediului (ASPM), autoritatea administrativă națională pentru conservare, vânătoare și alte probleme de gestionare a faunei sălbatice, a propus, în anul 2018, modificări la nivel național, printre care⁷³:

1. Legislația privind vânătoarea. ASPM propune o revizuire a legislației de vânătoare, inclusiv relația acesteia cu reglementări conexe. În forma sa actuală, legislația cinegetică este un sistem complex care a trecut printr-un set mare de modificări. Acest lucru face ca legislația, în special Regulamentul de vânătoare, să fie dificil de analizat și de aplicat, atât pentru autorități, cât și pentru publicul larg. Este, de exemplu, dificil de văzut cum ar trebui să funcționeze legislația actuală în materie de vânătoare împreună cu alte legislații, precum legislația UE. O revizuire poate duce la dezvoltarea unei legislații de vânătoare moderne, certe din punct de vedere juridic și previzibile, ușor de înțeles și de aplicat. Un pas inițial în acest proces ar putea fi revizuirea Regulamentului de vânătoare. Totodată, poate fi dezvoltată o reglementare mai bine definită, cu o structură mai coerentă, care să pună în aplicare legislația UE într-un mod corect și eficient. O astfel de revizuire poate contribui, de asemenea, la definirea unor roluri mai clare ale autorităților de resort.

2. Sezoanele de vânătoare. Ca parte a regionalizării, ASPM propune ca deciziile cu privire la anotimpurile generale de vânătoare să fie reatribuite de la Guvern la ASPM sau, în unele cazuri, la Consiliile administrative districtuale. Un astfel de aranjament crește posibilitatea de a adapta gestionarea faunei sălbatice la condițiile regionale și locale. Pentru aceasta, este nevoie de înființarea unei comisii guvernamentale.

3. Revizuirea atribuțiilor autorităților. Distribuția responsabilităților între autoritățile guvernamentale naționale care se ocupă cu gestionarea faunei sălbatice trebuie revizuită, în vederea eficientizării.

4. Finanțarea managementului faunei sălbatice. Finanțarea eficientă a sistemului de gestionare a faunei sălbatice este importantă pentru ca acesta să funcționeze eficient. O chestiune fundamentală ar fi stabilirea sectoarelor de management care ar trebui finanțate din impozite și a sectoarelor care ar trebui să fie finanțate din taxe și indemnizații.

5. Produsele din vânat. Acest lucru se aplică în special posibilității de vânzare și prelucrare a cărnii de vânat, precum și prelucrării produselor din piele și corn. De asemenea, este important să se simplifice reglementările și să se fie sprijiniți operatorii de turism pentru faună sălbatică.

⁷² Swedish Gundog League, <https://medlem.foreningssupport.se/foreningar/swedishgundogse-about-swedish-gundog-league>

⁷³ Strategia suedeză pentru gestionarea faunei sălbatice, <https://www.naturvardsverket.se/Documents/publikationer6400/978-91-620-8797-5.pdf?pid=22001>

Surse

Legislație UE, studii, analize

- Directiva 92/43/CEE din 21 mai 1992 a Consiliului privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor florei și faunei sălbatice – Directiva Habitate, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:01992L0043-20130701&from=EN> ;
- Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice – Directiva Păsări, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A02009L0147-20130701> ;
- Regulamentul nr.1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor străine invazive, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R1143&from=EN> ;
- Raport al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – Starea naturii în Uniunea Europeană, 2007-2021, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015DC0219&from=RO> ;
- Convenția de la Berna privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, 19 septembrie 1979, ratificată de România prin Legea nr.13 din 11 martie 1993, <http://www.mmediu.ro/img/attachment/45/acorduri-multilaterale-internationale-de-mediu-in-vigoare-in-romania-547872d19780d.pdf> ;
- Strategia UE privind biodiversitatea, pentru 2030, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0380&from=EN> ;
https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal/actions-being-taken-eu/eu-biodiversity-strategy-2030_ro
- Al 6-lea Raport al F.A.C.E. (European Federation for Hunting and Conservation), 2021, https://www.face.eu/wp-content/uploads/2021/05/Biodiversity_Manifesto_Report_2021.pdf
- Vânătoarea de trofee, *International Union for Conservation of Nature* https://www.iucn.org/sites/dev/files/content/documents/iucn_trophy_hunting_qa_29-07-19_pc_ed.pdf
- Legislația și practica vânătorii în câteva state membre UE, 2015, https://www.enpi-fleg.org/site/assets/files/1896/analysis_of_legislation_and_practice_of_hunting_in_some_eu_countries.pdf
- Ghidul vânătorii sustenabile conform Directivei Păsări, https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/hunting/docs/hunting_guide_en.pdf
- Contribuția vânătorilor europeni la conservarea și gestionarea populațiilor de carnivore mari, 2020, https://www.face.eu/wp-content/uploads/2020/05/FACE_info_note_LC.pdf
- Starea, gestionarea și distribuția carnivorelor mari (urs, lup, râs, nevăstuică) în Europa, 2012 https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/carnivores/pdf/task_1_part2_species_country_reports.pdf

Austria

- Legea privind protecția animalelor (*Tierschutzgesetz*), <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20003541> ;
- Legea privind regimul armelor (*Waffengesetz*), <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10006016> ;
- Federația asociațiilor de vânătoare austriece *Jagd-Österreich*, <https://www.jagd-oesterreich.at/ueber-uns/landesjagdverbaende/> ;

- Legea vânătorii, Kärntner, <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=LrK&Gesetzesnummer=20000013> ;
- Legea vânătorii Styria, <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=LrStmk&Gesetzesnummer=20000850> ;
- Sistemul de vânătoare din Austria, <https://web.archive.org/web/20190213062610/https://www.jagd-oesterreich.at/dachverband-jagd-oesterreich/das-jagdsystem/>

Finlanda

- Legea privind vânătoarea, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19930615> ;
- Regulamentul de vânătoare 1096/666, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19930666> ;
- Codul penal, infracțiunile de mediu, <https://www.finlex.fi/fi/laki/smur/1996/19961096> ;
- Autoritatea forestieră de stat <https://www.metsa.fi/en/> ;
- Agenția finlandeză pentru viața sălbatică, <https://riista.fi/en/game-administration/> ;
- *Hunting in Finland*, https://riista.fi/wp-content/uploads/2013/04/Suomi_riistamaana_en_2013.pdf ;
- Marile carnivore, <http://www.largecarnivores.fi/> ;
- Planurile de gestionare a populațiilor de carnivore mari, <http://www.largecarnivores.fi/conservation-and-hunting/population-management-plans-2.html> ;
- Ursul brun, <https://www.eraluvat.fi/en/front-page.html>

Franța

- Legea no.2000-698 din 26 iulie 2000 privind vânătoarea, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000584127/> ;
- Legea no.2003-698 din 30 iulie 2003 privind vânătoarea, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000604334/> ;
- Legea no.2005-157 din 23 februarie 2005 privind dezvoltarea teritoriilor rurale, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000257340/> ;
- Legea no.2008-1545 din 31 decembrie 2008 privind ameliorarea și simplificarea dreptului la vânătoare, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000020020269/> ;
- Legea no.2009-526 din 12 mai 2009 privind clarificarea și simplificarea procedurilor administrative, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000020604162/> ;
- Legea no.2021-325 din 7 martie 2021 privind diverse dispoziții de ordin cinegetic, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000025450926/> ;
- Legea no.2019-773 din 24 iulie 2019 privind crearea Oficiului francez pentru biodiversitate, de modificare a misiunilor federațiilor de vânători și de consolidare a poliției de mediu, <https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000038821234?r=6tjuTuLzHI>
- Vânătoarea – o plăcere reglementată, <https://ofb.gouv.fr/minformer-sur-la-pratique-de-la-chasse> ;
- Oficiul Francez pentru Biodiversitate, <https://ofb.gouv.fr/office-francais-de-la-biodiversite> ;
- <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000027513683/> ;
- Decretul no.2013-475 din 5 iunie 2013 privind examenul pentru obținerea permisului de vânătoare, <https://ofb.gouv.fr/lexamen-du-permis-de-chasser>
- Federația Națională a vânătorilor, <https://www.chasseurdefrance.com/pratiquer/dates-de-chasse/>
- Lista speciilor vânabile, <https://www.chasseurdefrance.com/decouvrir/les-especes-chassables/> ;
- Arme autorizate pentru vânătoare, <https://www.chasseurdefrance.com/pratiquer/les-armes-de-chasse-la-reglementation/>
- Schema departamentală de gestionare cinegetică 2019-2025, https://www.isere.gouv.fr/index.php/content/download/42577/300652/file/SDGC_2019-2025%20-%202019_07_01.pdf
- Fișă de țară, http://datazone.birdlife.org/userfiles/file/hunting/HuntingRegulations_France.pdf ;
- Refacerea echilibrului agro-silvo-cinegetic pentru un control deplin al populațiilor de vânat mare și al pagubelor provocate de acestea la scară națională, https://www.ecologie.gouv.fr/sites/default/files/Rapport-Perea-Cardoux_degats-grand-gibier-chasse_mars2019.pdf

- *La chasse*, studiu documentar, <https://www.senat.fr/lc/lc71/lc71.html> .

Germania

- Legea federală privind vânătoarea, <https://www.gesetze-im-internet.de/bjagdg/BJagdG.pdf>
- Legea federală de conservare a faunei sălbatice, <http://www.gesetze-im-internet.de/bwildschv/BWildSchV.pdf>
- Regulamentul împotriva rabiei, https://www.gesetze-im-internet.de/tollwv_1991/BJNR011680991.html
- Legea privind protecția animalelor, <https://www.gesetze-im-internet.de/tierschg/BJNR012770972.html>
- Legea federală privind conservarea naturii, https://www.gesetze-im-internet.de/bnatschg_2009/BNatSchG.pdf
- Regulamentul federal privind protecția speciilor, https://www.gesetze-im-internet.de/bartschv_2005/BJNR025810005.html
- Ordonanța privind cerințele de igienă pentru producerea manipularea și introducerea pe piață a anumitor alimente de origine animală, 18.04.2018, ultima modificare la 11.01.2021, <http://www.gesetze-im-internet.de/tier-lmhv/BJNR182800007.html> ;
- Federația Europeană pentru Vânătoare și Conservare, *Hunting in Germany*, https://www.face.eu/sites/default/files/germany_en.pdf
- *Wildtier-Informationssystem der Länder Deutschlands (WILD)*, <https://www.jagdverband.de/forschung-aufklaerung/wild-monitoring>
- Asociația Germană de Vânătoare, <https://www.jagdverband.de/> ;
- Noile modificări aduse Legii vânătoriei, <https://www.bmel.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2020/220-bundesjagdgesetz.html> ;
- Legea vânătoriei în Nordrhein-Westfalen, https://recht.nrw.de/lmi/owa/br_bes_text?anw_nr=2&gld_nr=7&ugl_nr=792&bes_id=3848&aufgehoben=N&menu=1&sg=0 ;
- Cadrul juridic în Sachsen-Anhalt, <https://lvj-sachsen-anhalt.de/?p=3833> ;
- Legea privind vânătoarea în Niedersachsen, <http://www.voris.niedersachsen.de/jportal/?quelle=jlink&query=JagdG+ND&psml=bsvorisprod.psml&max=true&aiz=true> ;
- Legea vânătoriei în Hessen, <https://www.hessenjaeger-online.de/jagd-in-hessen/>
- Dreptul de a vâna, Asociația Vânătorilor, <https://www.jagdverband.de/rund-um-die-jagd/rechtslage/jagdrecht-deutschland> ;
- Istoria legislației privind vânătoarea, Bundestag, https://www.kora.ch/malme/05_library/5_1_publications/G/Goeser_2003_Entstehungsgeschichte_de_s_Bundesjagdgesetzes.pdf ;
- Ordonanța federală privind protecția faunei sălbatice <http://www.gesetze-im-internet.de/bwildschv/index.html> .

Suedia

- Legea privind vânătoarea, https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/jaktlag-1987259_sfs-1987-259
- Regulamentul de vânătoare, https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/jaktforordning-1987905_sfs-1987-905
- Legea privind zonele de conservare a faunei sălbatice, https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2000592-om-viltvardsomraden_sfs-2000-592
- Ordonanța privind daunele produse de fauna sălbatică, https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/viltskadeforordning-2001724_sfs-2001-724
- Regulamentele Agenției Suedeze pentru Protecția Mediului și recomandări generale privind vânătoarea, <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Rattsinformation/Foreskrifter-allmanna-rad/NFS/2002/NFS-200218---Jakt-och-statens-vilt/>
- Agenția de mediu suedeză, <http://www.swedishepa.se/Enjoying-nature/Motor-traffic-in-nature/>
- Lista capcanelor autorizate, <http://www.swedishepa.se/upload/stod-i-miljoarbetet/rattsinformation/beslut/fangstredskap/forteckning-typgodkanda-fangstredskap.pdf>
- Ghidul folosirii capcanelor, <http://www.swedishepa.se/Guidance/Guidance/Vilt/Guidelines-for-capture-equipment/>

- *Swedish Gundog League*, https://medlem.foreningssupport.se/foreningar/swedishgundogse-about_swedish_gundog_league
- Strategia suedeză pentru gestionarea faunei sălbatice, <https://www.naturvardsverket.se/Documents/publikationer6400/978-91-620-8797-5.pdf?pid=22001>
- Gestionarea faunei sălbatice, <https://www.naturvardsverket.se/Documents/publikationer6400/978-91-620-8797-5.pdf?pid=22001>